О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 37658

гр. София, 30.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 75 състав,** в закрито заседание на 30.09.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **11723** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е образувано по жалба на К. И. К., в лично качество и в качеството му на законен представител на малолетната А. К. К., подадена чрез адв. К. Х. с посочен адрес за съобщения: [населено място], [улица], ет. 3, кантора 25, срещу Заповед № 26-4332-004559 от 01.09.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която е приложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП „прекратяване на регистрацията на ППС“- Ф. Б. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. К. К., за срок от 6 месеца. Заповедта се основава на констатациите в съставения на 09.08.2026 г. АУАН серия GA № 5773208, според които при извършена на същата дата проверка е установено, че К. И. К. управлява въпросното МПС след като е изгубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4 ЗДвП - след изчерпване на всички контролни точки, с което е нарушил чл. 150 с.з.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на ЗППАМ и се претендира отмяната ѝ. Направено е искане за спиране на допуснатото по силата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП предварително изпълнение на акта. Искането се основава на твърдения, че автомобилът, чиято регистрация е прекратена е собственост на малолетната А. К. К.. Грижи за нея полагал единствено бащата К. И. К., който е във фактическа раздяла с майката В. А. Б.. Сочи се, че автомобилът се използва за нуждите на детето – за превозването му до детската градина, респ. до лекарски кабинети. Допълнителни аргументи се извеждат от предстоящия зимен сезон, през който се наблюдавало увеличение на распираторни заболявания, а оттам и необходимост от често посещение на различни лечебни заведения, специализирани в детското здравеопазване.

Административен съд – София-град, дежурен съдебен състав, като съобрази документите, приобщени към административната преписка по издаване на обжалваната заповед, в контекста на доводите на жалбоподателя за нейното спиране намира следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 26-4332-004559/01.09.2026 г. (ЗППАМ) е инициирано от надлежни страни и при наличие на висящо съдебно производство, образувано по оспорването й, поради което е процесуално допустимо. Активната легитимация и на двамата жалбоподатели следва от това, че К. И. К. е посочен като адресат на ЗППАМ (съобразно съдържанието на разпоредителната й част), а А. К. К. е собственик на МПС, чиято регистрация е прекратена с акта.
Разгледано по същество, искането е неоснователно.
Съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП обжалването на заповедите, с които се прилагат ПАМ по чл. 171 с.з. се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Алинея 6 на същата разпоредба посочва, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Т.е. предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по силата на закона.
В ЗДвП не са предвидени изрично основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедите, с които се прилагат ПАМ по чл. 171 ЗДвП, поради което следва да намерят приложение общите норми на чл. 166, ал. 2 и 4 АПК, съгласно които съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. При липса на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането, съдебната практика е извела, че тези последици следва да са от такова естество, че да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение.
Безспорно изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на административния орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие обаче подлежи на доказване във всеки конкретен случай. Фактите, които жалбоподателите излагат като противопоставими, следва да са със същата степен на значимост. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Наред с това, предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера е на жалбоподателите. За да бъде спряно предварителното изпълнение, същите следва, освен да заявят, но и докажат вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен техен интерес.
В конкретния случай не се доказват конкретни вреди, които биха могли да бъдат причинени от предварителното изпълнение на обжалваната заповед. Такива не са евентуалните неудобства, произтичащи от факта на прекратената регистрация на автомобила. Прекратяването на регистрацията на МПС действително ограничава възможността същото да бъде използвано за придвижване за срока на приложената мярка и по този начин може да създаде определени затруднения в ежедневието на

жалбоподателите. Тези затруднения обаче не могат да бъдат приравнени на значителна или трудно поправима вреда по смисъла на закона. За да се приеме наличието на такава вреда, не е достатъчно да се установи, че изпълнението на административния акт ще доведе до определени неудобства или до необходимост от промяна в обичайния начин на придвижване. Следва да бъде доказано, че последиците от предварителното изпълнение са конкретни, съществени и не могат да бъдат преодолени чрез други разумни средства.
В случая подобни обстоятелства не се установяват.
Не е доказано, че придвижването на А. К. до детска градина е възможно единствено посредством процесното МПС, нито че прекратяването на регистрацията му ще доведе до невъзможност детето да посещава детската градина. По делото не са установени и обстоятелства, които да сочат на обективна невъзможност за използване на друг вид транспорт или на друго регистрирано моторно превозно средство.
Същият извод се налага и по отношение на сочената необходимост от посещения при медицински специалисти. Твърденията в тази насока са хипотетични и следва да бъде преценени като предположение за бъдещи неблагоприятни последици, а не като доказана непосредствена опасност от настъпване на вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. Освен това, самото наличие на необходимост от посещение в лекарски кабинет не обуславя извод, че достъпът до медицинска помощ ще бъде препятстван от предварителното изпълнение на заповедта. Необходимо е да бъдат установени конкретни данни относно характера, честотата и неотложността на тези посещения, както и обстоятелства, от които да се направи извод, че те не могат да бъдат осъществени посредством друг начин на придвижване.
Следва да се направи разграничение между последиците, които произтичат от самата приложена принудителна административна мярка, и вредите, които са пряка и специфична последица от нейното предварително изпълнение. Временната невъзможност за използване на процесното МПС през периода на действие на мярката е последица от самата ПАМ и съставлява част от нейното съдържание. Същата не може да бъде определена като вреда от предварителното изпълнение, тъй като обратното би означавало всяко изпълнение на мярката да представлява основание за нейното спиране. В случая не са установени други, извънредни и конкретно обусловени последици, които да надхвърлят обичайните неблагоприятни последици от прилагането на мярката и да са с интензитета на значителна или трудно поправима вреда.
В допълнение, предварителното изпълнение на процесната принудителна административна мярка е предвидено по силата на закона. По този начин законодателят е преценил необходимостта от незабавното действие на мярката с оглед защитата на обществения интерес, свързан с безопасността на движението по пътищата и недопускането на управление на моторни превозни средства от неправоспособни водачи. Поради това спирането на предварителното изпълнение представлява изключение от законово установеното правило и предпоставя установяването на конкретен и доказан частен интерес, който по степен на значимост да оправдава временното преустановяване на действието на мярката. В настоящия случай такъв интерес не е доказан.
С оглед изложеното съдът намира, че жалбоподателите не доказват конкретна, реална и непосредствена опасност от настъпване на значителна или трудно поправима вреда в резултат на предварителното изпълнение на оспорената заповед. Затрудненията при обслужването на детето, макар и житейски обясними, са ирелевантни и непротивопоставими на охранявания обществен интерес. Твърденията в тази насока имат

социално значение, но не могат да заместят изискването за доказване на конкретни вреди, произтичащи именно от предварителното изпълнение на административния акт. Те не надхвърлят обичайните последици от временното преустановяване на възможността за използване на конкретното моторно превозно средство. Производството по чл. 166, ал. 2 АПК не е насочено към обща оценка на житейската ситуация на молителите, а към преценка дали изпълнението на конкретния акт създава непосредствена и реална опасност от настъпване на значителни или трудно поправими вреди. Ето защо и при липса на такава конкретна и пряка връзка изложените в жалбата обстоятелства остават извън предмета на доказване в производството по чл. 166, ал. 2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 АПК и чл. 172, ал. 5 ЗДвП съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. И. К., направено в лично качество и в качеството му на законен представител на малолетната А. К. К., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 26-4332-004559 от 01.09.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.